

ELMENT KÖZÜLÜNK...

Németh Ferencné, Marika

Marika 1991-től volt könyvtárosa a dobronhegyi községi könyvtár 1500 kötetes gyűjteményének. 15 éves könyvtárossága alatt a felújított faluházban az imateremként is használt helyiségben fogadta az olvasókat. Azt is megérhette, hogy a tetszetős, új könyvtári bútorokkal, számítógépekkel rendelkező helyiségben dolgozhasson. Nem sokáig, mert éppen a faluházból jövet elragadta közülünk a száguldó halál.

Mindig friss virággal fogadott, amikor találkoztunk. Örömmel nézegette az új kiadványokat, és már azon gondolkodott, kinek is fog majd örömet okozni a friss olvasnivalóval.

Dobronhegy község önkormányzata és a falu lakossága így vett Tőle búcsút, mint szeretett, kedves dolgozójától, könyvtárosától:

„Tudjuk, hogy a temető a csend, a béke, a nyugalom és a meghitt emlékezés otthona. És mégis mi, az e világon élő emberek időről időre megzavarjuk ezt a nyugalmat. Ilyenkor felássuk földjét, halk zene szól, és a kertbe emberek jönnek, akik egy része imát mormol, más része csak egyszerűen, lehajtott fővel emlékezik. Ezek a percek soha, senkinek sem könnyűek. Különösen nem könnyűek, amikor egy köztisztelőben álló közösségi ember tragikus halálakor szembesülünk a megmásíthatatlannal. Pedig nem így képzelte, nem így képzeltük. Várta az újabb kihívásokat, óhajtotta a munkával teli mindennapokat még több, mint 20 éves munkaviszony után is. Szorgalmasan és örömmel tette a munkáját a faluházban, a könyvtárban. Nagyon szerette a falu fiataljait, sokszor vette pártfogásba őket, ha azok kicsit rendtelenebbül hagyták a Faluházat, mint ahogy azt megígérték. Marikának sok küzdelme volt. Küzdött a lelke, mivel szolgálhatja a közösséget. Mindig hasznos akart lenni...”

Köszönjük azt a sok jót, amit a falu közösségéért, az olvasókért tett. Vigasztalja az a tudat, hogy lánya Szilvia közreműködhet a könyvtári munkában, az olvasók szolgálatában.

Kölcsey szavaival idézve: *"s ki tetteiben megemlegettetik, az halhatatlan lesz."*
Nyugodjon békében!

Pál Éva